

Ivanček zaspanček.

Že sonce visoko na nebu stoji,
Ivanček zaspanček pa leno še spi.
Kar vsa zaskrbljena Ivančkova mati
pojavi se iz kuhinje med vrati:
»Ivanček zaspanček ne boš še vstal?
Le kdaj na pašo boš kravico gnal?
Že sonce visoko na nebu stoji,
in kravica moka, na pašo želi.«

»Pustite, naj sonce, kjer hoče, stoji.
Ne vidim ga, vse so še motne oči.
Položite kravici v jasli seno.
Naj já. In mukala nič več ne bo.«

In leno Ivanček obrne se v steno,
ne zmeni se več za besedo nobeno.

A ko se čez uro debelo zbudi,
v želodčku glad se mu oglasi.
Kar brzo iz postelje tople skoči
in že je pri mami v kuhinji vroči.

»O mamica, čudno me daje glad,
pa kave ali mleka bi rad.«

»Ivanček zaspanček nič ne bo,
popil že mleko in kavo je vso
Andrejček, pridni sosédon pastir,
ki s svojimi kravico tudi našo
veselo peva je si gnal je na pašo.
Še v torbico dala sem suhi mu sir.
Če pase Dimko, naj tudi ima,
kar Dimka nam in pastirčku da.«

Ivanček potrj: »Oh mama, od zdaj
tako v dan beli več spati ne smem.
Odpústite, prosim. — A v lončku, saj vem —
poglejte, prosim — bo mleka še kaj.
Izpijem ga hitro. In brž pohitim
k Andrejčku na pašo in pasem z njim.
A jutri s sončkom božjim bom vstal
in Dimko vesel ves na pašo bom gnal.«

Fr. Ločniškar:

Umrlemu očetu.

V ledene spone zemlja zakobana
osa onemogla je počivala;
o novi je pomladi snivala,
ko v soncu vstala zopet bo poljana.
Takrat vsa srca, žalnim mislim vdana,
spet znova radost bo oblipala,
ose tajne čare jim odkrivala
narava mlada, ko umre Morana.
Težko si čakal zlatih, solnčnih dni
naš očka ljubi, da bi Te ogreli,
življenjskih zopet vlili Ti moči.
A dnevi Tvoji v večnost so zoreli,
kjer nemiljiva Vesna vsem žari,
ki tu v bridkosti vdano so trpeli.

Venceslav Winkler:

Predpomladna.

Čez zemljo vso visi oblak
kot težka črna dlan;
človeku trese se korak
kot da bi bil bolan.

Pa veste, v dalji za goro
cvete ves sončen grad,
nemara suho je zlato,
nemara je pomlad.

Pri nas je zadnji bridki mraz
poti zagrnil v led,
zvedril se bo zagrnen čas,
zasmejal se bo svet.